

Arkiv för: [Juni 1999](#)

1999-06-30

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Arbete och nöje

Jag lägger redan nu ut en liten undersökning (det är midnatt). Jag är tillbaka i kväll och berättar om mina nyhämtade glasögon och mitt besök på jobbet, flåt, i sjukvården. Måste skilja på arbete och nöje, äsch, jag menar som patient...

Ännu en liten dum undersökning. Temat får mig att rodna lite. Men jag är nyfiken! Om kärleken är röd, döden svart, känslor blå, blå vindar och vatten o.s.v., vilken färg har då sex? (Undersökning borttagen).

 • [Ändra..](#)

1999-06-29

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Kortisondropp och ryggmärgsprov

Jag är väl redan känd som att vara en ryggradslös krake. I dag fick jag det bekräftat på ett mycket smärtsamt sätt. Okej, vi tar det från början...

I dag skulle jag till doktorn på neurologen och det var ett litet helsike att ta sig dit. Det är som bekant svårt med gången. Jag hann knappt innanför dörrarna innan jag blev överfallen av alla mina trevliga arbetskamrater som nyfiket undrade hur det var med mig. Jag var omringad. Tur jag var ute i god tid då detta var väntat. Sedan fick jag då träffa doktorn (min vanliga har semester) som mycket utförligt förhörde mig om mina symtom och noggrant kontrollerade mina reflexer. Jo, jag har försämrats. Det är ett nytt skov jag fått. Pang på rödbetan bestämde han sig också för att göra en lp (ryggmärgsprov/lumbalpunktion). Det fanns inte en chans för mig att backa, så jag fick snällt genomföra den. Sittande. Dubbelböjd. I en halvtimme. Det lyckades inte då man inte kom in med nålarna. Yes! NÅLARNA! Något tog emot hur man än böjde och vispade runt med nålen, så man provade med andra nålar också. Utan framgång. Varför svimmar man inte vackert i en hög på golvet när man verkligen hade varit hjälpt av det? Jag svettades, jag ryckte till av smärtattacker och vrålade (eg. pep ynkligt men det låter inte manligt). Men särskilt ont gjorde det inte ändå. Obehaget är större än smärtan. Och så tänkte jag: "Jaja, det är ju inte precis som att föda barn (vad jag vet) så därför har jag väl inte mycket att klaga på." Man fick avbryta försöket. Om man ska göra om det vid senare tillfälle vet jag inte. Hoppas ju på det då det är nödvändigt. Men jag vill först läka voodoo-hålen i ryggen innan jag går med på nästa försök. Min slutsats är ju alltså att jag måste vara ryggradslös...

Innan nålarna genomborrade min graciösa lekamen så fick jag lokalbedövning. När den släppte... *ordlös*

Dock fick jag påbörja min Solu-Medrolbehandling (kortisondropp). I dryg två timmar fick jag sitta ute i korridoren, eller rättare sagt... jag skulle ha suttit men jag stapplade omkring och störde mina arbetskamrater. Varje gång sköterskan skulle kolla hur droppet såg ut så hade jag försvunnit. Jo, jag saknar mina arbetskamrater väldigt mycket. Jag har ju suttit isolerad hemma i en månad nu. Ibland kom en och annan läkare också och satte sig hos mig och frågade hur det var med mig. Snällt av dem, va? 😊 Snart har alla 350 arbetskamraterna hört att jag har ms och de är alla så bekymrade över mig. Det värmer...

Droppet hade omedelbar verkan. Jag kunde knappt gå till doktorn, men tre timmar senare gick jag mycket ledigare. I kväll går jag normalt utan kryckan här hemma. Hoppas det håller i sig. Nu ska jag ju få behandlingen i morgon och på torsdag också. Två biverkningar har jag varnats för och den ene har jag redan. Metallsmak i munnen. Kan man väl stå ut med. Den andra biverkningen är att jag förmodligen inte kommer att sova en timme den närmaste veckan. Medicinen gör mig euforisk. Ett tråkigt observandum är att jag av

medicinen kan utveckla diabetes. Har jag det latent (jo, det ligger i släkten) så kan det bryta ut nu, varför man varje dag kontrollerar mitt blodsocker... Och jag med min tur får väl den sjukdomen också... :/ Men så vadå... Sjukdomar är inget man väljer att få och kan inte göra något åt mer än lära sig leva med dem och acceptera dem.

Jag blev nu sjukskriven heltid fram till den 20 augusti... Att jag fått nytt skov kan bero på sommaren och värmen. Stressat har jag inte gjort eftersom jag nu gått hemma. Oroat mig har jag dock gjort och det är farligt, farligt... Bossen lugnade mig lite i dag genom att säga att hon har en liten plan för att ha någon ersättare för mig på måndag då jag skulle börjat jobba. Den tanken har jag inte kunnat släppa riktigt under min semester. Mitt största problem är att jag alltid känner press på mig även då jag inte borde göra det. But that's me! Jag bryr mig... mer om andra än mig själv... Varför har jag blivit sådan? Det var jag inte innan. Mognad eller bara som jag tar efter ett typiskt kvinnligt beteende (som i sig är moget)? Jag har ju ett typiskt kvinnojobb och en typisk kvinnosjukdom. Kanske det har satt sina spår? 😊

Hm... i dag blev det bara om ms. Just det gör mig så tveksam om hur jag uppfattas på Internet. Jag är mer än ms. Det är bara en liten jobbig del av mig. Det samma gäller min kuf-sida där jag berättar om mina udda beteenden. Det är också en liten del av mig. Tyvärr kan jag inte visa upp vem jag verkligen är då det skulle dra in så många andra personer i mina texter, och det är ju förbjudet... Särskilt mycket skulle jag nog berätta om mitt jobb då det är stället jag lever genom. Det lät sorligt... *skrattar* Men sammanlagt skulle man kanske kunna få en sannare bild av vem jag är. Jag är ofta arg och upprörd av orättvisor (och då tror alla att jag är av xxxx-politisk åsikt.. Men icke... Lååååångt ifrån) och det kan man läsa på mina jämställdhetssidor. Min melankoli vet jag inte riktigt var man kan läsa. Möjligtvis på min kåserisida och texten Skogen. Humor? Jo, men inte enbart genom att läsa om Skämt om män. Nä, humorn slår igenom mest på min topp 100-sida. Nej, jag är rädd att jag uppfattas fel om man läser min hemsida. Tror jag åtminstone. Det känns så. Uppskattningsvis beskriver sidan mig till 5 %. Jag får väl höra med (arbets-) kamraterna. De kan ju fundera hårt över detta och säga vad de tycker när jag dyker upp igen hos dem i morgon... Får väl se... Men de har väldigt roligt åt det jag skriver här. Kanske det beror på hur jag vinklar allting på de mest konstiga sätt, och för att de känner mig...

suck I dag tog det bara två timmar att skriva dagboken... Kunde inte symtomen gått tillbaks lite i händerna också? I går när jag rakade mig så fick min arm ett spastiskt ryck och kört in hyveln i mitt "friska" öga. Det kunde slutat illa... Tur inte bladen träffade, utan det var den gummiförsedda delen av hyveln. De senaste dagarna när jag duschat har jag slagit mig rätt illa då jag inte kommer upp i det *jäkla* badkaret. Varför har man inte fristående duschkabiner?? Har kollat upp detta med byte av bostad... Tydligt måste kommunen hänvisa till särskilt boende för att jag ska kunna få något. Det har ju bevisligen inte hjälpt att ringa till det kommunala bostadsföretaget (som jag tidigare berättat om). *skitsur* Stått först i kön sedan nio månader. Fått ett erbjudande (okt -98) som man råkade schabbla bort och nu leker man oförstående och förstår inte att man gjort någon miss... Och naturligtvis försöker man nu inte rätta till felet eller kompensera det på något sätt och vis... Som sagt.. *skitsur* *grr* *woof* 😊

Ajajajaj, måste vila... skitont i ryggen av nålarna... Hm, kan de ha glömt kvar någon? Må väl!

 • [Ändra..](#)

1999-06-28

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

En ädel dialekt

Det har nu bestämts att jag ska göra en lp (lumbalpunktion av ryggmärgen) för att verifiera att jag har ms. Jag ska också i morgon starta behandling med Solu-Medrol. Det är kortisondropp som jag ska ha som seriebehandling under tre dagar framåt. Det lär ta ungefär två timmar varje gång. Effekten ska vara rätt omedelbar, så det låter bra. Om jag nu inte blir skitdålig istället av biverkningar. Denna medicin är inte att leka med. Som det ser ut nu så kan jag knappast börja jobba nästa vecka. Lugnast så, tror jag.

I dag är jag sömning till tusen. Far ringde i går och pratade i fyra och en halv timme. Efter två timmar sa jag

till honom att det kanske räckte, men som han mycket riktigt påpekade, så var det ju på hans telefonräkning kostnaden sattes upp. 😊 Och vad pratar man om så länge? Jo, gamla minnen och om gamla människor (de flesta döda sedan 20 år). Mina föräldrar har alltid förundrats över att jag kommer ihåg så mycket från det jag var barn men inte kommer ihåg något från de senaste tjugo åren. Men... det är ju så man kommer ihåg när man är gammal... 😊 Men visst har nittioalet gått fruktansvärt fort? Jo, en sak till kommer jag ihåg. Låtar från 80-talet. Jag kan höra en låt på radion och namnge artist, låt och årtal. Snacka om värdelösa fakta! :/

Mor var på besök i går. Hon är skeptisk till datorer och avskyr dem rejält. Men nyfikenheten tog överhand i går och jag visade henne Internet. Hon är väldigt nyfiken på de dagböcker jag läser (de som finns med i min lista nedan). Lova att inte bli upprörda, men hon tror inte på någon! Hon "vet" att vi alla är patologiska lögnare. (Sorry!) Dock fann hon något som föll henne i smaken... EvaP:s trädgårdsbok! Men det är nog säkrast för Eva att hon slänger sig över sina rabatter och skyddar dem innan min lilla mor kommer med spaden... Risker finns då lilla mor blev svårt avundsjuk över de fina blommorna. Särskilt prästkragarna. Skånes (hurra!) landskapsblomma...

Ännu en mycket viktig undersökning har jag i dag igen. Är det mest män eller kvinnor som läser min dagbok? Eller är det något annat? *ler* Kanske några känner sig utanför, så jag har lite fler alternativ än så. Och kom ihåg! Var bara med i undersökningen en gång och svara det ni känner ni ligger närmast... Jag vet inte själv om jag kan svara på dagens fråga då det är svårt... Hm...

Jo, jag är väl nästan eunuck... Hur många har inte villat kastrera mig för saker jag sagt/gjort... 😊 Helst efter vad jag säger nedan...

Går ni tillbaks till gårdagens dagbok kan ni titta in på den undersökningen och kolla nuvarande resultat. Jag ryser... Många har råkat fylla i sista alternativet. Måste vara en miss... Annars faller min världsbild av Skåne som jordens centrum och föredöme. Skåningar inbillar sig saker??? *fnys* *förolämpad* 😊 Ni vet väl att det är hets mot folkgrupp att kalla oss sådana saker?? Inbillar sig... *dubbelfnys*

De é sau trist vär i dau. De baura rainer å rainer darna i änna. Gaur man ud sau é där baura vannakorrer å trö i. Sicket vär... Synn om de granna kregen osså. Å i skaven é de heller inget att gau i. Man blej jeu bara blöder.

Som ni ser är inte skånska svårt eller fult! Okej, en översättning kommer till er alla som bor i Norrland (som gränsar till Skåne). "Det är så tråkigt väder i dag. Det bara regnar och regnar dagarna i ända. Går man ut så är där bara vattenpussar att trampa i. Vilket väder... Synd om de vackra korna också. Och i skogen är det heller inget att gå i. Man blir ju bara blöt".

Fakta: Alla vet vad Skåne består av (geografiskt alltså). Men är det någon som hört talas om Skåneland? Det inkluderar Halland, Blekinge och Bornholm. Men jag är inte den som struntar i andra, så jag inkluderar gärna Småland också... 😊 Vem sa att jag hade storhetsvansinne? Eller var det bara vansinne? Hm... Man är väl patriot. Eller vänta.. Var det patraske? Har så svårt att skilja på vissa ord...

Ses i morgon!

 • [Ändra..](#)

1999-06-27

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Fatigué

Jag vet inte vad jag ska skriva i dag. Här händer ju inget direkt eftersom jag inte kan göra något. *suck* I går fick jag också dubbelseende och nya domningar i höger underben. Jag vet inte om jag nämnt något om tröttheten man också får av att ha ms. Och då pratar vi om trötthet. Helt slut. Orkar inget. Kanske bäst att säga att det inte är som jag är lat, utan jag är verkligen helt slutkörd. Hade lilla mor läst detta så hade hon nog skyllt på att jag äter så dåligt. Har ingen aptit, eller orkar att fixa till något. Hon kommer och tvångsmatar mig nästan

varje dag. 😊 Jo, jag äter varje dag, men bara ungefär en fjärdedel av en normalportion. Äter som en fågel, ski... öh, det var inget. Glöm det... *ler förläget*

Precis som Magnus så är jag väldigt nyfiken på mina läsare. Vilka är de egentligen? Därför har jag också idag lagt in en liten undersökning som är obligatorisk. Utan att på något sätt försöka påverka så vill jag bara ha sagt: Ge f*n i att kryssa för något av de två sista alternativen! *grrr* *ler*

Hoppas ingen blir chockad eller bortskrämd när jag säger att jag är skåning...

Tobbe har tydligen fallit under bordet fullkomligt i midsommar(?). Hur ska man annars tolka det som när Mallan fått rycka in för sin far och skriva dagbok? 😊 Jag håller med Mallan... Hon borde få en egen dagbok att skriva i... Det hade varit kul att få läsa Rapp & Rapps dagliga dagbok... Ooo, förresten... Tack Mallan för att du skrev i min gästbok... *vinkar*

Min midsommar: Ja, jag föll då inte under bordet... Jag hade ju kryckan med mig... 😊

Må väl alla vänner!

 • [Ändra..](#)

1999-06-26

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Televinken

Jag börjar mer och mer likna en av mina stora idoler. Stor och stark som Sylvester Stalone? Vitsig som Bruce Willis? Dansant som John Travolta? Smart som Einstein? Snygg som Brad Pitt? Nä, nä, nä... Jag tänker på Televinken... Ni vet, tråskallen som terroriserade stackars tant Anita i tid och otid... Jo, tråskalle och fånigt leende har jag väl alltid haft, men nu tänkte jag på Televinkens slängande armar och ben. Sådan är jag just nu. Jo, jag har blivit sämre med nya ms-symtom. Dagens dagbok är nästan omöjlig att skriva. Jag kan inte styra musen eller dubbelklicka. Jag kör med pekfingerens. Trots att jag använder bara ett finger och tittar direkt på den tangent jag vill åt, så missar jag... *suck*

Jag har uppdaterat min ms-sida. Det som tillkommit har jag skrivit med vit text. Mitt första skov har helt plötsligt blivit skov nummer tre. Och jag har haft dem oavbrutet utan uppehåll i sex månader. Det är frustrerande att inte kroppen lyder en. I veckan har jag varit på en dagsutflykt med far. Till och med det var för lång tid för mig. En hel dag. Som det är nu så kan jag bara vara upp en timme innan jag behöver lägga mig och vila. Jo, det är nog ganska illa ställt med mig just nu. Kraftnedsättning och spasmer i höger ben. Yrsel som beror på nystagmus (ofrivilliga ögonskakningar). Ack ja...

Jag har suttit och läst igenom några dagböcker från veckan (nämner inte vems) och man har synpunkter på skånska dialekten? Hur kan man ha det?? 😊 Den är ju vacker, erotisk. Ja, nästintill sexig! 😊 Jau é vacker, jau é snygg, jau é skauning, jau é trygg... Skåningar är ett generöst släkte... Vi vet hur man slösar med vokaler. Man kan väl inte annat än älska oss skåningar? *ler övertygad* *fniss*

Jag kan inte svara på hur ofta jag kommer att uppdatera dagboken den närmaste tiden. Jag väntar på att mina symtom i händerna ska gå i regress. På måndag ska jag dessutom få reda på om jag kan få någon lindrande medicin då jag faktiskt nu haft smärtor i sex månader. 😊 Men jag ska försöka uppdatera dagligen, jag behöver ju inte skriva så mycket. Jag har precis kollat mejlen. Jag har ungefär 150 olästa brev. Ledsen, men jag kan inte svara på dem just nu. Dock ska jag försöka läsa igenom dem i helgen.

Må gott alla läsare! Vi synes!

 • [Ändra..](#)

1999-06-20

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Paus

Jag har haft en datorfri helg. Trodde inte jag skulle klara av det. Jag har inte rört datorn på 48 timmar och jag fick ingen abstinens. Hm... konstigt...

Jag har nu också beslutat mig för att ta en datorfri vecka. Hur frestande det än är så tänker jag inte röra datorn förrän på midsommardagen, på lördag alltså... Och varför ett sådant beslut? Jo, det har nästan blivit ett tvång att kolla läget på nätet. Dessutom är det en annan liten trist historia som spelat in. Jag har blivit sämre. Just nu har jag nästan ingen känsel i kroppen, har smärtor i mina händer (skitont, tål inte beröring ens), har förlorat finmotoriken, ser knappt, är fruktansvärt yr och är rädd att jag är på väg in i en förlamning. Benen bär mig inte längre... Klarar knappt av att gå ens med krycka... Tyckte att doktorn sa att jag höll på att bli bättre?? Jag ska i veckan försöka ta reda på om inte kortison skulle kunna hjälpa mig lite. I flera veckor har jag också haft nattsvart humör. Vill bara dra mig undan och vara för mig själv. Är så fysiskt trött...

Så jag tycker inte jag orkar med att uppdatera dagboken varje dag eller ens ägna någon tanke åt datorn. Det har varit jätteskönt i helgen. Kände mig riktigt avslappnad när jag hade bestämt mig för att vända ryggen åt datorn. Bara jag inte nu på denna vecka förlorar alla mina trogna läsare. Men jag vet ju att ni har förståelse för mina "små" besvär... 😊 Jag tyckte att jag var tvungen att förklara mig nu innan jag försvinner ut i det verkliga livet... Jag har ändå planer för veckan, så jag går inte bara och gräver ner mig och tycker synd om mig nu när jag blivit sämre. På måndag ska jag slappa, på tisdag kommer mor, på onsdag ska jag och far ut på dagsutflykt, på torsdag ska jag *försöka* tvätta och göra lite annat hushållsarbete, på fredag ska jag fira midsommar med mor och moster med respektive, på lördag ska jag kolla vad som hänt i andras dagböcker på nätet och kolla om jag fått mejl. Dessutom ska jag uppdatera min dagbok då. Om allt går som planerat... Håll tummarna på att jag inte blir sämre... Det är bara förlamning som skrämmer mig av alla de symtom man kan få när man har ms. Jag vill inte bli beroende av någon annan...

Tänkte jag ska sluta med lite galghumor i dag...

Livet är som en pygmé... kort och svart...
[Lindström]

Skön midsommarvecka alla! *vinkar* Ses på lördag! (Ska försöka att inte dricka mig berusad på päroncider...)

PS! Nej, det finns ingen dagbok från 990619...

 • [Ändra..](#)

1999-06-18

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Nya glasögon, Oprah vs. Letterman

Ja, inte behövde jag oroa mig för vilka bågar jag skulle välja i dag när jag var hos optikern. Där fanns bara ett par som passade min kläna näsrygg. Egentligen är jag inte nöjd, men mina vittnen prisade utseendet (av bågarna, alltså). Egentligen ville optikern att jag skulle behålla mina gamla bågar som jag köpte för över tre år sedan. Det var tydligen fortfarande moderna, för då jag köpte dem var jag den förste som skaffade ett par gröna metallbågar. Modet hade inte ändrats så mycket sedan sist. Egentligen ville jag ha haft svarta plast, smalt rektangulära. Men som sagt, det gick inte p.g.a. min smala näsrygg. Glasen hamnade då cirka tre centimeter nedanför ögonen. Och det är ju inte läsglasögon jag behöver...

I höstas var jag hos optikern på kontroll. Då behövde jag inga nya glas. I dag spärrade de nästan dörrarna om jag inte gick med på att skaffa nya. Så mycket hade min syn försämrats p.g.a. synnervsinflemationen i januari. Jag hade mer än dubbelt så dålig syn som för sex månader sedan. Men jag kommer ändå inte att

kunna se bra i de nya glasögonen heller. Men bättre... Jag har så stor skillnad nu på vänster och höger öga, så man befarar att mina nya glasögon kommer att göra att jag ser dubbelt eller får skuggseende.

Den 30 juni ska jag hämta dem, glasögonen. Till en kostnad av "bara" 2 650 kronor. *suck* För det priset hade jag kunnat köpa en CD-brännare... Vad finns det att se som jag inte redan sett? *blasé* Bågarna då? Hur ser de ut? Hm, tja... jag såg inte riktigt... Men jag såg klart och tydligt att de gick på 1 850 kronor och är av märket Björn Borg... Det är väl namnet jag betalar för... Hade det varit av märket Hilding Jönsson eller Hilma Persson, så hade de nog bara gått på 7:50. Skalmarna är av tjockt svart plast och bågen runt glaset är grå metall. Formen på glaset är ungefär som jag haft tidigare... Nånstans finns det väl nåt foto på min hemsida av mig och mina nuvarande glas... Om nu någon är nyfiken... Leta på egen risk... :/

Det är konstigt hur jag faller in i "sommarritmen". Det innebär att jag vänder totalt på dygnet. Ligger mig långt efter midnatt, går upp långt efter middag. Missar inte ett program av Oprah på Kanal 5. Missar heller inte David Letterman på ZTV. Det roliga är att just dessa två tevepersonligheter avskyr varandra så till den milda grad att de häcklar varandra offentligt. Anledning: David tycker att Oprah inte har humor och ser sig som USA:s samvete. Oprah tycker att David är en fjant som bara försöker få omkull allt i kjol. Hur det startade: David höll i Oscarsgalan för några år sedan då han anses vara så vitsig. Oprah satt i publiken. David ville lätta upp stämningen genom att presentera folk för varandra som satt i den jättelika publiken. Så han presenterade Oprah för Uma Thurman och detta uppskattade inte Oprah. Sedan dess är de ovänner. Jag hade den stora förmånen att se hur eländet började... Barnungar... 😊

Dagens ämne i Oprah var sexmissbruk. Om någon är nyfiken så kommer det i repris på måndag på Kanal 5 kl. 09.45 (tror jag). Det pratades om män som missbrukade sex. Bl.a. om hur de använde Internet, tidningar, horor och sexlinjer. Vad gör då Kanal 5? Jo, de bryter för reklam. Första inslaget.... "Killar... ring 0718-xxxxxx och prata med tjejer... dygnet runt...". *skrattar* Fullträff!!!

I dag fryser jag inte som i går... Har blivit två grader varmare och är nu 28 grader... Gud, vad jag ska skratta åt er som har semester i juli/augusti då det regnar och är 14 grader varmt... *aj* (hornen skaver igen i pannan).

 • [Ändra..](#)

1999-06-17

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

PuL

Jag hakar på något som Q (får jag skriva ditt namn, Tette?) skrivit om nu i ett par dagar... Vad får man och vad får man inte skriva om på Internet? Yttrandefrihet och åsiktsfrihet råder ju inte på det sätt som grundlagen säger. Istället har vi PuL som inte gör någon glad. Helt klart så får man inte nämna någon vid namn om man inte fått medgivande om det. Gör man det ändå så straffas man inte om det anses som en ringa företeelse. Man får namnge t.ex. politiker, men man får inte namnge om man säger att personen i fråga är känd för sina alkoholproblem eller strular med kontokort. Näna... Ajabaja! Men tidningar får lov att göra det då man kallar sådant för journalistik. Skriver jag det här så är det förtal och ogrundat skvaller. Inte får jag heller namnge en biskop och säga att han är kristen. Religion får man inte nämna. Vidare får jag inte namnge någon arbetskamrat och säga att hon är förkyld. Hälsotillstånd får inte delges. Så här fortsätter det...

Det har hänt att jag i min dagbok några gånger skrivit saker som resulterat i de mest absurda saker. Hur vagt jag än skrivit, och utan att nämna namn, så har jag blivit uppmanad att censurera mig, (t.o.m. plocka ner hemsidan helt). Och det har jag gjort (censurerat mig alltså). Inte för att jag bryter mot någon *jäkla* lag, utan för att vara tillmötesgående. Ni som bett mig censurera mig ska veta att jag helt och fullt har haft lagen på min sida. Hur illa jag än tycker om den. Nu ska PuL mildras något, men den kommer ändå att vara något i hästvåg.

Vi är några som känner oss så hårt censurerade så vi funderar på att göra en "hemlig" dagbok där vi skriver saker som inte vem som helst får ta del av. Några har redan börjat... Själv funderar jag ännu på det. Det innebär inte att vi bryter mot lagen, men vi vill kunna skriva riktigt privata saker som vi känner att vi måste få utlopp för. Vissa saker kan jag inte skriva här då vissa som läser det skulle ta illa vid sig. Men varför då skriva

det överhuvudtaget? Jo, för att dela med oss av erfarenheter t.ex. Jag tror man kan tillföra något gott genom att vara öppen och dela med sig. I går skrev jag om alla kloka människor man kom i kontakt med och om hur lärorikt det var. Vad jag glömde säga var att man också får vänner för livet som man aldrig stött på annars. Men det blir ändå lite opersonligt, trots allt. Bestämmer jag mig för att jag nu är trött på att ha hemsida och plockar ner den, så förlorar jag också kontakten med flertalet av vännerna.

På tal om hemsidor. Till min förskräckelse upptäckte jag att jag utnyttjat 2,45 Mb av 3 Mb här på Passagen. Uppdaterar jag min dagbok varje dag så är utrymmet slut inom två månader. Jag tyckte 3 Mb lät mycket när jag för två månader sedan bytte till Passagen.

Nu har en arbetskollega också fått samma problem som jag hade i förrgår... Hon når heller inte Passagen-baserade hemsidor. Var kan problemet ligga? Det verkar ju vara väldigt lokalt. Strul, strul, strul.... bara strul...

I dag är det 26 grader varm i skuggan. Jag fryser... Tror jag håller på att bli förkyld... Och det är ju en katastrof! Jag är ju man... 😊

 • [Ändra..](#)

1999-06-16

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Karlakarl

Jag begriper inte vad det är som händer. Upptäcker plötsligt att jag kommer åt Passagen om jag använder Netscape istället för Explorer. Hm... Mitt FTP-program når inte heller Passagen men jag kan publicera filerna genom Webpubliceringsguiden som finns i Win 98. Dubbel-hm... Jag ska fortsätta skriva mer i dagens dagbok, men är nog inte färdig med den förrän vid 21-tiden i kväll. Solen skiner... semester... ska ut... 😊

Och så var jag tillbaka... Av någon mystisk anledning så fungerar allt nu som vanligt igen. Kanske det var fel slutsats att skylla på Passagen? Undrar var felet fanns. Strunt samma... Nu är jag lugn igen...

I dag fanns det många dagböcker för mig att läsa ifatt. Tänk att en dags uppehåll kan göra sådan skillnad... Tobbe nämnde om mäns tunnhårighet och kramgoa valkar... *suck* Ack, ja... That's me! 😊 Damn, it's good to be me! 😊 Jag tycker absolut att flint är ursexigt! Annars faller min självuppfattning på samma sätt som då (fp) kommer att förlora väljare när Marit hoppar vidare till (mp) (eller annat parti). Och valkarna? Tja, alla är väl ute efter stabilitet och stadga... Väldigt manligt med bukfetma. Särskilt när vi låter byxorna kasa ner något baktill och nätbrynjan glida uppåt framtill... Eller hur tjejer? *ler* Och inte att förglömma - accessoarén - den lilla ölburken som så vackert balanserar på magen under Tipsextra. *raaaap*

Det har känts besvärligt i dag. Har varit så yr. Det kan ha många anledningar, men det oroar mig lite då det skulle kunna vara ännu ett ms-symtom. Trodde att skovet var på tillbakagång nu. Hade halvt om halvt slängt kryckan när jag är utomhus, men i dag klarade jag mig inte utan den. Människor jag känner låtsas inte om mig längre ute om de möter mig med krycka. Är de rädda för att fråga vad det är med mig? Eller tror de jag ska få totalt hjärnsläpp och börja spela brännboll med deras huvuden? De behöver ju inte prata med mig om de inte vill, men de kan åtminstone säga hej och hallå och inte vända bort huvudena...

EvaP och jag håller på som bäst med ett litet projekt gällande en hemsida. Har de senaste dagarna tänkt och funderat så mycket på detta så jag nu har börjat drömma om EvaP om nätterna. Och då gäller det att ha fantasi... Jag har ju aldrig sett henne. Bor så nära... Hade man huggit ner några träd och jämnat ett par hus med marken så hade jag kunnat se hem till henne (okej, okej, med en Hubble-kikare då). Kul att sitta och göra ett arbete tillsammans på distans... Det är samarbete det!

Jag kan bara konstatera fakta - jag är en karlakarl!!! Om man följer Carros kriterier... Jag vågar visa känslor och jag har inte homofobi... Har aldrig förstått vari problemet skulle ligga... Upplivs mig gärna så jag får se hur inskränkta och fördomsfulla människor kan vara...

Ähum... Om jag skulle göra något vettigt som att surfa runt lite så där en fyra till sex timmar... 😊 Om någon har en bra länk så mejla gärna den till mig. Har så svårt för att hitta nåt nytt som är intressant och fångar intresset... I och för sig så håller jag på med något roligt och intressant... Jag läser igenom Annica Tigers hela dagbok. Har bara hunnit till november -97. Så det lönar sig att spara gamla dagboksanteckningar... Här om kvällen läste jag igenom Magnus hela dagbok. Det är roligt när man läser om så här kloka människors tankar och vardag. Betydligt roligare än läsa någon uppdiktad bok. I dagböcker på nätet läser man ju faktiskt om verkliga människor och deras liv. Det är sådant som berikar... Man vidgar sina horisonter lite och lär sig kanske något nytt. Och blir kanske också lite mer tolerant mot människor. Är det så, så kan man bara säga att Internet är till godo. Eller hur? Tror det uppväger all *skit* som finns på nätet...

 • [Ändra..](#)

1999-06-15

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Moraliskt dilemma

Jag börjar bli irriterad på allt strul jag haft med Passagen. Jag har ju inte kunnat komma in på någons hemsida som legat under Passagen under större delen av dagen. Våldigt störande! Jag har heller inte kunnat uppdatera min dagbok då jag hade tänkt det. Får vänta... : (Och så blev de framröstade till förstaplatsen på Topp 100-listan i förra veckan. För att göra det ännu mer störrigt så ska vi ju också få idiotiska reklambanners, precis som t.ex. Geocities. Det var ju därför jag lämnade dem och gick över till Passagen. Jo, jag har vetat om att Passagen haft funderingar på att ha reklambanners, men jag hade hoppats på att de glömt bort det. Jag betalar gärna en liiiten summa till dem varje år om jag slipper reklamen. Ja, alltså, mig kvittar det väl om det kommer upp reklam på min hemsida, då jag själv inte är där så ofta. Men jag vill kunna betala för att slippa reklamen varje gång jag går in på någon annans hemsida...

I två veckor har jag gått och vändats. Skulle jag ringa eller inte? Skulle jag avvakta? Skulle jag vänta tills hösten? Skulle jag strunta i att ringa och istället göra ett besök? Nu har jag gjort det... Jag har ringt och beställt tid till optikern. Vet inte varför jag alltid drar mig för att ringa. Har alltid varit så. Har aldrig gillat telefoner. Hur kul är det då att till och från fungerat som växeltelofonist i tio år? *brrr* *ryser* Jag föredrar att stå ansikte mot ansikte då jag ska försöka föra en diskussion. Men när jag väl sitter där med luren mot örat så slutar jag inte prata. Nå, hur konstig är jag? (svara inte, retorisk fråga) 😊

Hm, hurdana glasögon ska jag skaffa? Plast/metall/runda/fyrkantiga? Bara de är fräcka. Glasögon ska synas. Men eftersom jag vill ha så små glasögon så får de väl vara färgstarka för att någon ska upptäcka dem. När jag fått de nya bågarna får jag väl ta ett foto och visa upp mig här så alla kan berömma mig för min goda smak... 😊 Undrar hur lång tid det tar sedan innan de är klara. Jag har ju väldiga problem med synen och är uppmanad av ögonläkare att snarast skaffa glasögon. Sa de för två månader sedan... På fredag ska jag till optikern... Förmodligen går jag till fel optiker då jag skiftar från gång till gång. När jag lyfte luren nu för att beställa tiden så fick jag en impuls och ringde till min förra. På fredag går jag säkert in och sätter mig hos den andre som jag funderat på... Disträ? Vem, jag?? Nä...

Blev överlycklig i dag när posten kom och där var ett kuvert från bostadsföretaget där jag ska få ny lägenhet ifrån... Trodde det var erbjudandet, men det var bara ett massutskick om jag verkligen ville stå kvar i kön... Hm... 😊 Klart jag vill. Jag har snart i ett år stått "först" i deras kö utan att ha fått ett enda erbjudande. Märkligt... Jag tror de bojkottar mig då jag flyttat så många gånger. Som om jag gjorde det för nöjes skull... *suck*

I flera veckor har jag tänkt att skriva om ett dilemma jag har. Ett moraliskt sådant. Förmodligen mitt första vad jag vet. Annars brukar jag inte ha några skrupler... En man som blivit en del av min familj/släkt har ett förflutet av att ha utsatt sina barn för incest. Det är trettio år sedan och ingen annan verkar veta om detta (ur min närmsta omgivning). Hans tidigare familj slogs i spillror och han har avtjänat fängelsestraff. Ska jag egentligen bry mig? Det var i ett annat liv för hans del. Det bästa av allt hade varit om jag inte fått veta, och jag tänker se till så ingen annan heller får veta det. Det skulle inte vara just mot honom. Men hans barn då, kanske någon undrar, hur just har det varit mot dem? Jo, jag är medveten om det, men nu handlar det bara om

pappan. Det är honom jag ska fungera med. Egentligen vet jag ju att jag uppträder på samma sätt som innan jag fick höra hans "historia". Men jag kommer alltid att känna en olustkänsla... En gnagande olustkänsla...

För er som inte har semester: Det är sköööönt!!!

 • [Ändra..](#)

1999-06-14

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Trosuppfattning

Tjenar! Damion här... Som straff för att Jonas sitter så mycket vid datorn så får han i dag städa istället fastän solen skiner från en klarblå himmel. Emellanåt har jag dock låtit honom få sätta sig en stund framför datorn och pula på sina nya sidor som inte lagts ut. För att ändå ställa till lite jäkelskap så har jag gjort så att HTML-kodningen inte stämmer. Han fattar inget! Förstår inte vari felet ligger. Bwahahahahaha!

Jag har i dag försökt göra något vettigt här hemma. Tycker här ser så soptippsaktigt ut. Jag gillar inte att ha semester när det ser ut så här. Kan inte slappna av utan känner mig bara stressad. Emellanåt har jag suttit och försökt göra lite nya sidor att lägga ut här, men shit happens! A lot! Det ser väl okej ut på min dataskärm, men fy f*n när jag kollar på en 14" skärm. Jag har 17"... *suck*

Vågar jag säga att jag köpt en skiva till i dag? ABBA Gold... Har inte köpt någon ABBA-skiva sedan Ring ring-singeln då den kom -73. Eller rättare sagt, jag fick den då. Jag var tre år och älskade den låten och John Blunds godnattvisa. Inte för att det har ändrats så mycket sedan dess vad gäller min musiksmak... Men jag gjorde en upptäckt nu när jag lyssnade på Mama Mia. Det är inte samma text som ABBA Teens sjunger! Jo, samma är det väl, men Teens sjunger inte hela texten. Och inte trodde jag att skillnaden var så stor på låtarna i övrigt. Men jämför man så är det väääldig skillnad. Vilken version som är bäst? Tja, vet inte... Båda har sin charm... *fortsätter med head-banging till Chiquitita* Bwahahaha! *Damion gnuggar förtjust händer*

Om jag skulle ta och berätta lite om min religionsuppfattning. *gäsp* Ja, till och med jag blir trött av bara tanken... Tyck då synd om mig som måste skriva om det. Ni behöver ju bara läsa...

Jag tror inte min släkt eller familj är religiösa eller troende. Men ändå hamnade jag i Kyrkans barntimme och var kvar där genom olika verksamheter och hamnade slutligen i Kyrkans ungdom. Jag accepterade allt jag hörde men kände mig inte troende. Men jag hade roligt genom alla aktiviteterna och fick kompisar. Mitt första drömyrke som barn var att bli präst (eller formel-1 förare). Kanske för att det var ett yrke som jag såg av ofta? Ju närmare konfirmationen jag kom desto starkare blev samhörigheten med kyrkan och jag såg fram mot att få ta nattvarden. Jag trodde verkligen på den kärleksfulla guden och att Jesus levte och vandrat på vår jord. Men så hände något... Allt jag fått lära mig och accepterat vändes upp och ner av min konfirmationspräst som var av den gamla läran. Och då menar jag den gamla läran! Skratt och glädje var förbjudet. Vi var ständigt utskällda då vi var frukten av våra föräldrars synder. Vi fick lära oss att underkasta oss till lydnad och frukta den vredgade guden... Men djup ångest tog jag konfirmationen -85 men blev på kuppen hängiven ateist. Jag var väldigt bitter.

Åren gick och jag tyckte jag saknade något. Själslig frid. Allt var så tomt. Det var då jag upptäckte New Age. Tänk, här fanns det bästa samlat i en härlig soppa. Det mesta gick ut på att lära känna sig själv och finna sitt inre lugn. Mitt intresse föll på tarot. De är verkligen "själens spegel". Man låser upp inre sanningar genom att meditera över något kort. Man tvingas till självrannsakan. Samtidigt började jag också läsa böcker som inte fanns att få tag på i den vanliga bokhandeln eller på något bibliotek. Jag började läsa om andras erfarenheter och uppfattningar. I dag är jag varken troende eller "otroende". Jag tror på en andevärld av godhet (ondska finns bara i våra liv). Jesus? Jo, jag tror han är en av Mästarna i andevärlden men att där finns många. Och jag favoriserar ingen... 😊 Så länge en människa tror på en gud så existerar den guden... Det händer att jag ber. Då ber jag till det goda i ljuset. Den bönen brukar jag också använda då jag renar tarotkortet. En bön koncentrerar mina tankar inåt och gör att jag kan samla mig. Det är bönen syfte för mig...

Såja, nu har ni haft ert roliga... Nu ska jag härja runt i lägenheten igen och röja... Tänker bara på nöjen... 😊

 • [Ändra..](#)

1999-06-13

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Gästbokspuckon

Man har kommit mig på spåren. Jag är avslöjad! Jag heter inte Jonas utan mitt namn är Damion och min far heter Lucifer och min mor Lilith (känd som Adams första hustru, den före Eva). Jag bor i underjorden och är direktuppkopplad på Internet så att jag kan nå er alla i sinnet klena varelser så jag kan påverka er till att följa min mörka bana... Bwahahaha! Som fritidsintresse skändar jag gravar, kidnappar små nyfödda barn, dricker getblod, tittar på TV-shop och lär upp politiker. För att störta jorden och göra det till en mörk och dystert plats så skriver jag om horoskop och tarot på denna hemsid. Jo, Jonas finns, men jag har tagit över honom... Han är inte medveten om vilket redskap han är för onskans frammarsch... Med anledning av meddelandet i gästboken från inatt...

” I bibeln förbjuder Jesus oss att använda oss av spådomskonster typ. tarot m.m., men inte för att vara lagisk och fördömande. Det är "uppenbarelser" som är givna av onda krafter och brukare av dessa spådomskonster m.m. blir bundna i besvär som depression, ångest, självmordstankar... Men det finns en utväg, -Jesus. Han älskar oss och bryr sig om oss. Han vill visa oss hans goda och underbara vägar! mvh /Uffe”

Vad hände med tolerans och kärlekens budskap som det så vackert heter i Bibeln? Eller är det som allting annat i Bibeln; fri tolkning. Nej, jag är inte troende på det "vanliga" kristna sättet, men jag har ändå kristna värderingar eftersom det är den uppväxten som påverkat mig. Hur mycket ateist man än säger sig vara så är man påverkad. Antingen man vill eller ej... Jag har gjort ett val, jag utöver inte religionen då det inte ger mig något. Ond? Verkar jag ond? Min reaktion på anteckningen i gästboken: jag skrattade så jag knappt kunde somna i natt. Get a life!

Vem är vem här? Som vanligt; fri tolkningsfråga.

"På den förståndiges läppar finner man vishet, men till den oförståndiges rygg hör ris."
(Ordspråksboken 10:13)

Vaknade i dag med bara en tanke i skallen: måste köpa Uno Svenningssons senaste skiva. Var jag fick den idén ifrån vet jag inte. När jag så stod vid skivdisken så kom jag på att jag skulle köpa en annan skiva också. Eva Dahlgrens senaste. Så nu sitter jag och lyssnar på skivorna och är nöjd med mitt inköp. Det är texterna jag gillar hos dessa två artisterna. Jag tänker inte här berätta mer om vad jag tycker om skivorna. Det sparar jag till min recensionssida som jag skapade härom natten. Än finns där inget intressant att läsa, men snart förhoppningsvis...

Kan dock inte låta bli att citera lite från låttexterna:

Jag flyr in i min egen värld.
Jag möter en ängel
han lägger sin vinge runt mig
han frågar om jag är rädd
jag ljuger och säger nej
jag känner mig säker här
vill inte vara till besvär.
(Uno S)

Törnrosa vaknar så
efter hundra år
av tung sömn
på Rohypnol

jorden är åter platt och kall
efter mänsklighetens fall
ett ovanligt osyndigt syndafall.
(Eva D)

Kan väl konstatera att de inte heller är några direkta muntergökar... Passar mig just nu...

I går satt jag och läste igenom lite av min dagbok. Blev så förvånad! Jag har genomgått en förvandling och blivit mycket dystrare i mina dagboksanteckningar. Känner att jag får göra en uppräckning. Eller är det bara mitt berättarsätt som ändrats? Hm...

 • [Ändra..](#)

1999-06-12

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Horoskop

Varför känns det som söndag i dag? Jag höll därför nästan på att missa ett teveprogram i dag vid middagstid. Och det hade ju varit katastrof, så lite som jag tittar på teve. Inte klokt... Jag köpte en ny teve i januari och nu står den bara och samlar damm.

Just nu håller jag på med projekt gällande hemsidor. Några är hemliga, men jag kan ju säga så mycket som att jag håller på att översätta min hemsida till engelska men med lite annorlunda innehåll. Jo, man kommer att känna igen den, men mycket kommer att bytas ut. Funderar just på att göra en engelsk variant på dagboken men där jag istället gör en veckosammanfattning; en veckobok. *funderar* När det blir premiär vet jag inte. Jag känner ju inget direkt tvång att skynda mig. Ryktet säger dessutom att sommaren finns utanför min dörr...

Jag går nu oroligt och väntar på att få komma in på högskolan här i staden. Jag har sökt Personal- och arbetsvetenskapligt program som är på 3-4 år. Fjolårets intagningspoäng var 4,11 och jag har sökt in med mina ynkliga 4.08. Högskolan har många program att söka; grundskollärare, biologi, ekonomi, data, teknik, maskin, naturvård, sjuksköterska, social omsorg, tandhygienist med mera... Gissa vilket av programmen som hade högsta intagningspoängen? Mmm... PA. Ändå finns det 45 platser. Hoppas jag kommer in. För två veckor sedan kändes det helt fel med denna utbildning, och nu är det min största önskan. Konstigt... Jag gillar inte direkt ämnet psykologi. Och så ska jag läsa 80 p i just det ämnet... men med inriktningen arbetslivet. Och det intresserar mig allra högsta grad.

Jag hade ju tänkt berätta lite om mitt horoskop. Är fortfarande i lätt chock... Så här säger det om mig som person.

Livsväg

Jag är av en mjuk och varsam natur och brukar utstråla naturligt lugn. Jag är en frihetsälskande person och gillar inte störande moment eller konfrontationer. Dessutom är jag känslig för allt som underminerar mitt självvärde. Under loppet av mitt liv kommer jag sakta men säkert utveckla en stark känsla av inre trygghet. Jag har en stark känsla av engagemang och personligt ansvar då jag är medveten om hur individen påverkar det hela. Jag är en romantiker som tror på kärlekens idel, men i förhållanden brukar det inte fungera då jag lever lite väl upp i det blå. Den ideala partnern kan jag aldrig finna, och den längtan kan bara tillfredsställas på ett andligt eller kreativt plan.

Identitet

Jag kommer att vara med om en stor omvälvning i mina sociala relationer. Jag kommer att omdefiniera vilka jag vill umgås med. Under denna förvandling kommer jag att känna mig isolerad då jag förlorar goda vänner. Dessutom har jag svårt för att visa mina känslor även om jag är vänlig och varm. Utsätts jag för emotionell press brukar jag uppträda kyligt och visar på distans. Då ska man inte stå i vägen för mig. Mina vänner är viktigare för mig än någon partner. Jag har en talang för att arbeta i medvetandehöjande grupper, och gynnas mycket av kontakt med otraditionella människor. Personlig självaktning är en central fråga i min identitet, och

att lära mig älska och acceptera mig själv är en nödvändighet innan jag kan fungera bra i ett förhållande.

Känslor - Så sant så jag inte kunde göra en sammanfattning. Här är hela stycket.

"Du är en person som gillar att kommunicera på ett intimt plan med dem som står dig nära, även om du har svårt att öppna dig för dem som inte känner dig så bra. Andra människor är dock komfortabla med att anförtro sina tankar och känslor till dig. Dina ord och ditt röstläge färgas av dina känslor, och detta garanterar dig en bra publik. Dina känslor brukar pendla en hel del, och när du känner dig negativ kan det vara svårt för dig att uttrycka dig klart. Under extrema emotionella omständigheter kommer du vara ganska irrationell. Dina skolår har också ha haft en stor emotionell inverkan på dig, på gott eller ont. Du är extremt känslig för att bli kritiserad eller missförstådd på ett mentalt plan. På många sätt är du förmögen att bygga en mental bro mellan det medvetna och det omedvetna sinnet, och klargöra känslor genom mental medvetenhet."

Jag har stark empati. Jag känner väldigt starkt, särskilt angående vad som är rätt och vad som är fel. Jag reagerar starkt mot upptäckt orättvisa, och brusar instinktivt upp eller blir upprörd när jag tycker något är orättvist. Framför allt ogillar jag inskränkningar på min personliga frihet.

Mentalitet - Ännu en kopia

"Mental stimulans är viktigt för dig, och du blomstrar under kontakt med andra och under utbytande av spännande idéer. Du stoltserar med din öppenhet och tolerans, fast när det kommer till kritan så kan du inte tolerera intoleranta människor. Du är förmodligen starkt motiverad av samhällsfrågor och brukar ha orubbliga övertygelser i detta sammanhang. Du kan faktiskt vara ganska envis i dina uppfattningar, även om du kommer vara ovillig att erkänna detta. Du kan få en kick av att vara provokativ, och kommer ofta bli det om du tråkas ut. När saker och ting är i harmoni med varandra kommer du ha ett antal viktiga vänskaper med människor från väldigt olika miljöer, då du har smak för exotiska och främmande inflytanden."

Så här fortsätter det i det oändliga. Skriver jag ut hela mitt horoskop så täcker det 25-30 A4-sidor. Och allt stämmer in till 100 %. De som känner mig nickar säkert instämmande åt min sammanfattning. Genom år, månad, dag, klockslag och plats så räknar mitt dataprogram ut allt om en. Både personligt och yrkesmässigt. Det blev kanske lite väl mycket jag klottrade ner här, men jag ville bara visa på att man kan lära sig mycket om en själv samtidigt som man får bekräftelser.

Nix, nu ska jag gå och hålla lite kväll... Ses i morron!

 • [Ändra..](#)

1999-06-11

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

EU-val

Jag har i dag jort min medborgerliga plikt och rättighet; jag har röstat. Jo, jag tog min krycka och med risk för liv och hälsa så tog jag mig för egen maskin ner till posten och poströstade. "Risk"? Mmm... Här är skolavslutningar i dag. Många studenter ute. Jag mötte en klass med mindre barn som varit i kyrkan. Då började det regna och några av de fint klädda små barnen i sina kortärmade skjortor och klänningar började då också gråta. Hjärteskärande... Det var väl inte precis deras önskeväder för en avslutning. Jag slapp åtminstone möta några chamgagnefulla studenter i år. Redan halv sju på morgonen brukar de fräscha och vitklädda ge sig in till parken i staden för att fira dagen med en champagnefrukost. Efter några timmar är de inte så fräscha... Då har några redan också hunnit spy i stadens blomurnor. Sedan brukar de dock återhämta sig något då det är studentlunch. Det är knappt anhöriga sedan på eftermiddagen märker något vid utsläppen. Jojo... Man kommer väl ihåg hur det var även om det gått elva år sedan nu. Det är bara människor och modet som varierar. Beteendet finns fortfarande...

Jo, jag röstade alltså i dag inför söndagens val till EU-parlamentet. I flera veckor har jag vetat vad jag skulle rösta på. Ända tills i går kväll. Då gjorde jag en kovändning som överraskade t.o.m. mig! Men på detta sätt så känns mitt samvete lite bättre. Hemligt, hemligt... För, emot eller mitt emellan?

Såg i går på tevens EU-debatt om att missnöjet är så stort och att många inte tänker resa sig från sofflocket.

Ynkligt tycker jag. Finns där nu inget man kan tänka sig att rösta på, så är det bättre att rösta blankt, eller lämna en ogiltig röst som det heter. Då syns missnöjet mer. Stannar man hemma så skulle det tyda mer på ett ointresse. Och ointresserade tror jag ingen är. För då hade inte så många gnällt och haft åsikter. Det kan omöjligt ske någon som helst ändring om man sitter hemma på söndag bakom köksgardinen och spyr galla över "de där som skor sig på oss och våra pengar". *grrr... upprörd*

Så när de då på teven började prata om blanka valsedlar så sa lilla mor (var ju hemma hos henne igår och fick kvällsmat) att hon varit på posten och kollat läget. Kollat vilka valsedlar där fanns och inte fanns. Blanka hade inte funnits?! Men då kom jag på en mycket fiffig lösning... Man tar bara vilken valsedel som helst och vänder upp och ner på den och lägger i kuvertet!!! Då är den ju blank... 😊

Historien om Jonas liv och leverne fortsätter i morgon... Ses!

 • [Ändra..](#)

1999-06-10

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Farmor gick bort

Jag fuskar lite just nu. När jag börjar skriva detta så är det inte torsdag på nitton minuter än. Jag har precis läst EvaP:s dagbok för onsdagen. Jag har också funderat på detta med varför vissas hemsidor omnämns i tidningar, och vissa inte. Förmodligen beror allt på slumpen, kontakter eller framfusighet. Vill man nå resultat så får man nog satsa på det sistnämnda. Ta risker. Tänk, det gäller ju också rent allmänt i livet. Själv är jag en riktig hare i det avseendet. Visst, jag ta chanser jag också, men vilken ruelse jag känner efteråt. Jantelagen? Tror jag får skriva en ny lag och döpa den till Jontelagen...

En annan sak jag läste i Evas dagbok var hur det strulade med hennes skrivare som kopplas till skannern som i sin tur kopplas till baksidan av hårddisken. Det funkade inte. Samma sak råkade jag ut för. Förtvivlad på gränsen till nervsammanbrott och med akut behov av ett 200 grams Marabou mjölkchoklad så kom jag lösningen på spåret. Jag hade vänt sladden bak och fram. Ähum... Har redan berättat detta för Eva, men vågar inte fråga henne om hon testat att vända på sladden... eller kabeln som det nog heter på dataspråket. Fast jag kan ju inte tro att någon gör om samma *uridiotiska* sak som jag.

Det var inte mycket till dagbok jag skrev i går onsdag. I måndags jagade jag soffa och i går letade jag efter säng och ett datorbord. No luck! De som tillverkar datorbord vet nog inte hur en dator ser ut riktigt, och fattar nog inte heller att jag vill få plats med högtalare, skrivare och scanner... minst! Kan heller inte förstå de där skrivborden där den utdragbara skivan till tangentbordet placeras mitt fram medan man i ena hörnan av skrivbordet gör en upphöjd hylla där skärmen ska placeras. Ska man verkligen behöva sitta och vrida på huvudet när man skriver? Det skriker ju nackspärr lång väg! Det är illa nog att det nästan aldrig finns utrymme för att ha musen inom räckhåll. *grrrr* *whoof* *bitts*

Egentligen behöver jag två datorbord. Senast jag hade besök här och man såg hur jag hade det med datorerna så fick jag höra att det såg ut som en datorbutik. Här ser nog lite slarvigt ut med sladdar (eh, kablar?) och manicker överallt...

Jag har inte på ett tag berättat om hur det är med mina ms-symtom. Jag känner knappt längre några domningar i ben eller fötter. Fortfarande går jag med krycka utomhus (utom kortare sträckor) då jag fort (efter mindre än fem minuter) blir fruktansvärt trött i benen och förlorar kontrollen över dem. Sprätter med benen som om jag höll på att göra avspark i fotboll. Det enda egentliga bekymret jag har just nu är händerna. Jag kan inte hålla i en penna, bestick eller tidningar. Jag tappar dem. Att skriva på tangentbordet går rätt bra om jag gör det sakta och gör många mikropaus. Händerna känns dygnet runt som om jag hade dom i isvatten. De är inte kalla, men känslan är sådan. Störigt, tycker jag.

Och så slog klockan över till torsdag. Nu skriver jag på rätt sida om dygnet. Men jag ska nog nu ta en liten paus och sova en sådär sex timmar. Vem sa att man fick sovmorgon på sin semester?

Upp klockan 06.30, migrän. Nä, det lät lindrigt. Jag hade MIGRÄN. *aj* Lyckades ändå tvätta ett par maskiner (nä, det var ju kläder jag tvättade - inte maskiner) innan jag stupade i säng igen. Har sovit fram till middag och känner mig nu pigg. Migränskiten har gått tillbaka. Känner nu bara en molande värk långt bort någonstans i kålhuvudregionen.

Jag trodde att dåliga nyheter färdades snabbt. Tydligen inte... Far ringde precis. Min farmor Inkeri dog i lördags den 5 juni i Kuopio, Finland. Tror hon var 91 år. Beskedet fick vi genom ett brev. Att ingen ringde berodde väl på språksvårigheterna. Så nu har jag förlorat alla banden till Finland. Visst har jag kusiner och så, men jag vet inte hur många, var de bor eller heter. Farmor var ju ändå någon jag kände i Finland även om vi bara träffats kanske en tre fyra gånger och inte kunnat varandras språk. Det känns lite konstigt att veta att man har en stor släkt i Finland som man inte vet något om. Begravning den 19 juni.

Och så ringde de från jobbet... Frågan därifrån var vilken typ av patron till skrivaren som skulle beställas. Men jag tror de bara saknade mig... 😊 Jobbet kan ju inte vara någon höjdare nu när jag inte är där... Stackars kamrater... 😊 Tydligen är där high life. Av någon anledning har det inte blivit mindre patienter nu när vi dragit ner vårdplatserna pg.a. semestern. Så tanklöst av patienterna...

I kväll är jag hembjuden till lilla mor på kvällsmat. Det var jag i går också. Jag är SÅ bortskämd. Det lär bli en riktig gourmetmiddag; bruna bönor och fläsk...

Sitter just och läser i "Boken om mig" där min mor sammanfattade mina första levnadsår från födseln. Upptäcker precis att jag hade en mycket olycklig barndom. Eller vad som sägs om följande; "Mina första tårar: omkring den 15 april 1970. Det var när: ingen ville ta upp mig".

Intressant läsning! Vidare står där; "Jag tog mina första stapplande steg den 31-1-71 (knappt elva månader och jag stapplar fortfarande drygt 29 år senare). Det var när: jag skulle gå från en stol till TV:n och justera ljud och bild". Ännu mer att förfasa sig över; "Min allra första kärlek hette: Ingela. Och det varade hela: tre timmar". Vi var inte ett år gamla och låg på en filt bredvid varandra. Vi låg där så gulligt ända tills jag tröttnade på henne och slog till henne så hon började skrika. Bara jag nu inte blir känd som kvinnoemisshandlare här. Genom åren har hon faktiskt nupit mig några gånger, så hon har fått sin hämnd. Hur det än verkar så har vi haft roligt ihop och bl.a. gått i skolan tillsammans.

Hm, vad ska jag nu göra? Tror jag ska fortsätta lyssna på min favoritskiva just nu; Texas "The Hush". Jag är helt såld...

 • [Ändra..](#)

1999-06-09

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Mycket mejl

Jag har inte varit hemma i dag och känner att jag inte har riktigt tid att skriva något här. Ska istället i kväll försöka göra klar min länksida som varit lite halvfärdig nu en tid. Gör jag den inte klar nu, så lär den väl aldrig bli klar... Höll på att baxna i kväll. Jag hade varit borta tio timmar och fått 46 mejl på den tiden. *gulp*

På återseende i morgon!

 • [Ändra..](#)

1999-06-08

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Filosofen

Varning!

Idag får kufen Jonas fritt utrymme och kanske skrämmer känsliga personer då texten är väldigt personlig och filosofisk.

Jag har märkt en tydlig tendens hos mig själv och några av mina nätvänner; vi mår dåligt. Varför? Det enda gemensamma jag kan se är att många av oss är ensamma/ensamstående. För egen del undrar jag lite om det kan ha något med våra jobb/ickejobb att göra. Våra arbeten har blivit en så stor del av våra identiteter, så när det krånglar med jobbet, så börjar vi vackla. Själv är jag väldigt osäker på allting. Min osäkerhet gör också att jag är rädd för att säga saker då det kan misstolkas eller missuppfattas. För att göra det ännu värre så lyssnar folk till mig när jag väl säger något, bara för att det är så ovanligt. Blir jag då ifrågasatt blir jag bara förvirrad och ännu mera osäker. Jag vill inte hålla på att ständigt försvara mig och mina ståndpunkter. Det jag fasar mest för att vara orsak till att andra mår dåligt. Jo, jag är nog känslig... Det har jag ju fått höra några gånger. Och varför ses det som något negativt? Nä, manligt är det kanske inte (vill några påstå), men någon form av styrka ligger det väl i det också; att vara känslig? Därför har jag också så lätt för att lyssna till andra, samtidigt som jag inte kan skjuta det ifrån utan att det påverkar mig. Och så börjar jag grubbla och allt går runt i huvudet på en. Varför blev det så? Var det mitt fel? Kunde jag ha gjort det på annat sätt? Det jobbigaste är när andra har förväntningar på en, och man känner att man inte kan leva upp till dem. Jag är rädd för att göra människor besvikna. Det är ju det sita jag vill. Jag blir också väldigt lätt sårad.

Just nu känner jag också att mitt liv är kaos. Inte p.g.a. min ms, och inte heller p.g.a. jobbet eller mitt sociala liv, men kombinationen av det! Min största källa till oro och otillräcklighet ligger på arbetsplanet. Det är där någon form av ändring måste ske för att jag ska må bra igen. Tyvärr känner jag här aldrig att mina problem blir tagna på allvar. Det gör mig förtvivlad. Så mycket skulle kunna lösas så enkelt och fort, men eftersom jag känner mig så utlämnad, får jag göra allt själv, och det är egentligen för jobbigt. Jag saknar det konkreta stödet. Jag tycker inte om att gå omvägar.

När sådana här funderingar och tankar kommer så gör jag något som är väldigt mentalt nedbrytande; jag spår mig. Om jag tror på spådomar vet jag inte, men det speglar ändå något av oss själva och öppnar våra tankar åt nya riktningar. Det är så lätt att man gräver ner sig mentalt, så därför behöver man alla nya insikter man kan få. Men ändå är det så nedbrytande när man bara ser elände i spådomar. I går spådde jag mig i runor, tarot och ställde ett horoskop (tack Gunilla, det stämde bra med mina noteringar). Enligt runorna kommer jag att återfå ms-symtomen, sjukdomen kommer alltså att fortsätta. Tänk om det nu inte är så, utan att jag får tillbaks symtomen bara för att jag tror det nu genom att ha spått mig till det? När jag läste mitt horoskop i går (riktiga horoskop, inte någon tidningsvariant) så höjde jag ögonbrynen kraftigt i stor uttalad förvåning. Helt plötsligt så stämde det bättre än alla de gånger jag tidigare fått det ställt. Horoskopet är det samma som tidigare (det ändras ju inte, det är konstant) men nu fanns det klara och tydliga paralleller med mitt liv. Glädjande med bekräftelser, men tyngande då det stämmer för väl.

Det är svårt när jag vet att många läser detta som egentligen inte har med det att göra. Men jag har gjort två val: 1) Dagbok på nätet. 2) Fri tillgång till alla. De som känner mig i verkliga livet kanske blir förvånade/arga över det jag skriver - inte bara i dag utan även andra dagar. Men jag vill så gärna visa vem jag verkligen är utan att smyga eller förvanska. Detta är ett sätt att vara ärlig mot mig själv. Hade jag inte haft denna dagbok, så hade jag aldrig kunnat sätta mina tankar på pränt. Och det är ett led i min självkänedom.

PS! De som inte har med min dagbok att göra: De som argt klankar ner på mig för det jag skriver. De kan dra... :/

DS

PS igen! Jag har skrivit en ny text på min kåserisida som har lite anknytning till dagens dagbok. Gå till startsidan och leta efter länken "Skogen" under min kåserisida.

DS

Nu ska jag gå och försöka göra en uppräckning av mig själv. Ses i morron! 😊

 • [Ändra..](#)

1999-06-07

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Döden

Jag har varit på shoppingtur i dag. Men inte hittade jag det jag sökte. Jag är nämligen på jakt efter en soffa men tycker att möbelaaffärerna har för lite att välja på. I drygt ett år har jag letat. Jakten fortsätter... Jag såg en ny trend gällande inredning; havet. Bland prydnadssaker fanns det nästan enbart små figurer av sjömän, fyrar, fiskar, båtar, sjöstjärnor och snäckskal. Möblerna skulle vara så fallfärdiga som möjligt i mörkbrunt. Såg ett soffbord med stora bultar på bordets yta och med stora repor i. Skåpen skulle ha hönsnät i "dörr-ramarna". Och det förskräckligaste av allt; jag gillade det men inte till det priset! Så nu funderar jag lite på att i natt sticka iväg till havet och länsa en sjöbod... eller två...

Jag har lagt till två nykomlingar i mina dagboksfavoriter. Det är Tobbe och Magnus. Jag blir glad varje gång jag hittar några killar som skriver dagbok. Att dessa två sedan är så roliga och trevliga gör ju inte saken sämre...

Härom kvällen kunde jag inte låta bli, utan jag installerade ICQ igen. Jag kände mig lite avskärad från kamraterna. Vågar jag här säga att jag nästan satt i fyra timmar i går och ICQ:ade med Magnus? 😊 Min kamratlista växer...

Var det hets mot folkgrupp i går när jag skrev "Bara för att det strök med ett par svenskar när Danmark låg i krig med Sverige"? *ler* Inte kan väl det göra så mycket? Det var ju bara en liten del av landets svenskar som jag hetsade! Landet består ju mest av skåningar och invandrare! Och jag är den perfekta kombinationen av de båda! *jättestygg* *hornen i pannan börjar skava igen* Bwahahaha (demoniskt skratt)

Ähum *host, host* Om jag skulle försöka återhämta mig lite... Ibland ger storhetsvansinnet sig till känna. Tror jag ska göra ett tvärt kast och försöka bli lite allvarlig och filosofisk.

I går skrev jag lite om kärlek och om hur jag deltagit i EvaP:s kärlekssida. Men det är ju faktiskt så att jag också varit med på Gunillas kärlekssida. Trots att det är kärlekssidor de har så är det en del som skiljer dem åt i uppläggnigen. Hos Gunilla är tonen lite mer "jävlaranamma" och är det någon som vill göra ett inlägg på hennes kärlekssida så går det bra att skicka det till henne.

Och från kärlek hoppar jag raskt över till döden. Det är så konstigt... Man pratar om att motpolen till livet är döden, men också att kärlek är en motpol till döden. Hur kan det hänga ihop? Min uppfattning om döden är att den är liten, mörk och kompakt. Livet eller kärlek är stort, färgglatt och utsvävande. Så fort man nämner kärlek och död så blir det lite bitterljuvt romantiskt. Tänk bara på Romeo och Julia.

Hur kom jag in på döden? Jo, det är så att Författarhuset eftersöker texter om döden för att publicera i en kommande bok. Min första tanke var att "vad kan jag säga om det" men mina tankar har kommit i rörelse. Döden är ju något som alla kommer i kontakt med förr eller senare på något sätt. Men visst är det väl så att vi försöker skjuta oss ifrån sådana tankar? Döden är skrämmande. Vi vet ju inte vad den innebär. Men på något sätt försöker jag förlika mig med den. Ibland tänker jag; hm undrar vad som händer när man dör. Och i nästa sekund skakar jag av mig tanken och tänker istället; jaja, tids nog får jag väl veta... Det finns så många uppfattningar om vad som händer. Man kommer till himlen, man kommer till andevärlden, man upphör existera, man reinkarneras, man blir ett med det stora ljuset o.s.v... Tänk, vad hände med alla dessa människor som vandrat vår jord genom tiderna? Jag kan inte acceptera att de helt skulle ha upphört att existera så totalt. Och skulle det vara så, så är jag ändå oerhört tacksam över att de levte. Jag tror inte någon levte totalt i onödan utan att det funnits någon mening med det. De har ju banat väg för vår existens i dag. På samma sätt som vi ska bana väg för våra efterkommande. Visst tyder det också på en kärleksfull handling? Dock kan man inte komma ifrån sorgen då någon nära anhörig gått bort, och det sätter sina spår. Min mormor och morfar stod mig nära och de dog -88 respektive -76. Fortfarande drömmer jag nästan varje natt om dem. Ändå har det gått så många år... Drömmarna gör mig inte ledsen, men jag är ändå undrande... Hur länge ska det undermedvetna bearbeta detta? Döden berör mig i dag på ett helt annat sätt än tidigare. Kan det ha med mognad att göra? Jag kan i dag bli så fruktansvärt ledsen när jag ser lemlästade kroppar på teven, där krig dragit fram. För tio år sedan bekom det mig inte. Då tyckte jag det var så opersonligt. Det var ju inga jag kände. Men nu tänker jag på de som fått sätta livet till och deras anhöriga. Ibland känner jag att det bara blir för mycket då känslorna helt tar över. Döden känns ofta så meningslös. Enda gången man kan säga "ja, men det var ju skönt att

han/hon fick gå bort" är när gamla människor eller svårt sjuka legat länge och lidit. Många gamla människor gråter förtvivlat och vill inget annat än få dö då de är gamla och sjuka, och inte har några anhöriga eller vänner kvar i livet. Jag hade en sådan patient där jag jobbar. Vi var uppriktigt ledsna för henne skull, då vi såg hur ledsen hon var. När hon så gick bort så kändes det så, ja, glatt! Vi var ledsna att hon dött, men vi gladdes åt henne då hennes största önskan gått i uppfyllelse.

Som ni märker är det rena virrvarret av tankar som jag skrivit ner. Ingen struktur alls och inga egentliga svar om vad jag tycker. Jo, jag är nog lite ambivalent i frågan. Ändå ser jag döden som början på något nytt, och kanske rentav hoppfullt. Men eftersom döden ändå är något så slutgiltigt och okänt, så gläds jag varje dag då jag är frisk (relativt) och har livet i behåll. Min nyfikenhet på livet är min drivkraft. För att avdramatisera döden har jag bl.a. skrivit en text på min kåserisida som heter Mot stjärnorna. På vinst och förlust har jag sänt in den texten till Författarhuset. Kanske inte riktigt vad de var ute efter, men så vadå? Man måste chansa... 😊

 • [Ändra..](#)

1999-06-06

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Skåne vs. Sverige

Detta måste vara den mest händelselösa söndag jag varit med om på länge. Skönt i och för sig då det regnar och är mörkt ute. Svårt att förstå att det kan förekomma något nationaldagsfirande i staden när det är sådant här väder. Förresten, vad är det vi firar? Helst om man tänker på den här staden jag bor i. Kristianstad. Vi firar med större glädje våra danska rötter. Vi har t.o.m. något som heter Christianstadsdagarna som är en stor fest varje sommar med mycket artister och öl-drickande. Ja, särskilt öl-drickandet har väl gjort staden ökad. Öltält överallt. (Nå, EvaP och Laila, ses vi då tro? Mina aldrig träffade nätvänner... Bor i samma stad.) Kristianstad grundades av den danske kungen Christian den IV, och jag kan inte förstå hur man i Sverige kan kalla honom Kristian tyrann?! Bara för att det strök med ett par svenskar när Danmark låg i krig med Sverige? Firandet på Christianstadsdagarna är i en helt annan klass än vad det är i dag, på vår nationaldag.

Kan dessutom inte låta bli att undra om Skåne helt håller på att bryta sig loss från Sverige. Vi har ju nu blivit en storregion med eget självstyre där vi själva får bestämma över statens budgeterade pengar. Det skulle bli en stor förlust för bl.a. Sverige, då Skåne har väldigt mycket av den inkomstbringande industrin här. Själv vet jag inte vad jag ska tycka. Det pratas så mycket om en Öresundsregion, men där bor inte jag. Jag bor i motsatta ändan av regionen, och vi samarbetar istället med Blekinge och utökar kontakterna med de Baltiska länderna. Här har vi en Östersjöregion. *himlar uppgivet med ögonen och skakar lätt på huvudet*

Har i dag blivit färdig till att ta bort min lilla högst ovetenskapliga undersökning som legat här på sidan. Den var inte så där väldigt lyckad, får jag väl lov att säga. Bara elva hade röstat om vem som var bästa divan inom musikvärlden. Nå, varför gjorde jag en sådan undersökning? Jo, divor kan ses både som något positivt eller negativt. Det hela beror på divans egen attityd. Som t.ex. Whitney Houston - hon är diva ut i fingertopparna men inte ett dugg överlägsen, utan har stor humor. Alexander Bard - säger vad han tycker och har åsikter om allt och verkar inte bry sig om någon annan (?). Madonna - har full kontroll, nästan "bitchig", vilket jag tycker visar på styrka och beundrar henne för.

Resultaten?

- Whitney Houston – 9 %
- Celine Dion – 0 %
- Madonna – 27 %
- Montserrat Caballé – 9 %
- Alexander Bard – 18 %
- Maria Carey – 0 %
- Janet Jackson – 0 %
- Aretha Franklin – 0 %
- Diana Ross – 9 %
- Luciano Pavarotti – 27 %

Oavgjort mellan Madonna och Pavarotti! Jag kan förstå varför...

Ni har väl sett EvaP:s uppdaterade kärlekssida? För en tid sedan fick jag förfrågan om jag ville svara på några frågor angående kärlek, och visst, sådant ställer jag upp på. Men, du milde så svårt det var. Hur vill jag bli uppvaktad/uppvakta? Favoritmusik/-film o.s.v. Vad är kärlek? Frågan är om det går att definiera. Det är ju så personligt! Vill man få en bra bild över vad kärlek är/kan vara så ska man nog läsa alla bidragen och lägga ihop dem. Kanske vi tillsammans har kommit lösningen på spåren? Så enkla frågor... så svåra att besvara. Det jag nu är mest orolig för, är om jag kan försvara mina ståndpunkter. Jag skulle kunna sväva ut ganska rejält om vad jag tycker och tror om kärlek, men man måste koncentrera det lite. Vet inte om mina svar var bra, men de var åtminstone ärliga. Själv tycker jag att EvaP lyckats bra med sammanställningen och gjort en snygg sida. Den snygga grafiken står Bitte för.

Oj! Kom precis på en sak... Ingen som är färgblind? För då får jag nog ändra så det inte är röda länkar mot grön bakgrund. Tanklösa jag...

 • [Ändra..](#)

1999-06-05

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Den förlorade sonens hemkomst

Ack, vilken besvikelse... Här kommer jag, den förlorade sonen hem till byn (Tollarp) och ingen verkar uppskatta eller uppmärksamma det på det vis som jag förväntat mig. Där fanns:

- ingen välkomstorkester som spelade någon nykomponerad hymn skriven av Benny Andersson.
- inget packdjur, typ åsna/mula, som bar mig genom samhället.
- inga palmlblad som lades ut på gatorna.
- inga banderoller med välkomsthälsningar.
- ingen konfetti, flaggor eller ballonger.
- inga välkomsttal.
- inga små förskrämda barn som överräckte några blommor.
- man hade inte ens uppkallat dagen för Jonas-dagen!

gråter floder

Skandal så det osar lång väg om det! Men det fanns ponnyridning eftersom det var marknad i byn i dag. Flaggor stod Statoil för och på plakaten vid infarten till byn hälsade Marit Paulsen mig välkommen till EU. Kanske man kommer ihåg mig nästa år...

Annars var det rätt bra på årets marknad. Fint väder, inte för varmt, inget regn. Tyvärr håller marknaden på att själv dö då det knappt finns några marknadsknallar kvar. Scouterna som håller i arrangemanget har lagt krokben på sig själva; de vill ha en begränsad marknad och inte för många som säljer samma varor. Dessutom är det på en väldigt dum dag då det samtidigt i bygden finns två marknader till. Jag träffade i dag åtminstone mycket känt folk. Alla hade de två frågor; "Är det du Jonas? Du har ju skägg". Ja, det har jag haft i tre år nu. "Nämen, vad har du gjort? Varför går du med krycka"? Tja... *himlar uppgivet med ögonen*

Förstår inte riktigt... Körkortslöse predikanten Runar har ännu en gång stoppats på sin livsfarliga framfart på våra vägar. Detta är väl den enda gemensamma nämnaren han har med sin fru; fortkörning och den kristna livsåskådningen. Nu väntar jag bara på att någon av dem ska köra ihjäl någon stackars medtrafikanter. Hur medmänskligt och kärleksfullt är det? Dubbelmoral? Gud förlåter allt...

Det börjar finnas hopp om livet. Jag behöver inte tänka på... öh, eh... ja, det var ju nåt. Jag har iallafall semester! (Börjar jag bli tjugig om min semester?) 😊

 • [Ändra..](#)

1999-06-04

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Bajs och polismördare

Den som förtjänar semestern bäst, får gå på semester först! Visst har jag rätt!!! Helt plötsligt har jag blivit livsnjutare. Tänka sig... Det är ju sommar! Typiskt nog så börjar mitt semesterfirande med regn. Men det gör inget. Jag kan njuta av min nyfunna och efterlängtade ledighet ändå!

Jag slängde kryckan i går. Det går faktiskt utan, men står jag någon längre stund (typ tio minuter) så börjar jag vackla. Jag får vara försiktig så jag inte lägger mig raklång över någon stackars tant när jag väntar på bussen. De skriker så beklämmande och vill inte sluta... Mina fingrar vill fortfarande inte lyda mig ordentligt. Frustrationen kommer nog sig mycket av att jag inte längre har drygt 500 nedslag i minuten, som jag faktiskt kan komma upp i. Det motsvarar ungefär 8-9 nedslag per sekund. I normalfall så kommer jag inte upp i det, men enligt tester jag gjort så är det inte omöjligt om förutsättningarna är de rätta. I genomsnitt när jag jobbar har jag kanske 300 nedslag per minut. Nu har jag bara 1-2 nedslag per sekund, och då är där många felaktiga nedslag inräknade.

Det är så hemskt; en 13-årig flicka har försvunnit i staden och man har inte funnit henne ännu. Hon är lätt utvecklingsstörd och har försvunnit ur en bil där hon satt och väntade på sina föräldrar. Det har nu gått mer än ett dygn...

Något annat som jag retar mig på är att en 19-årig satt sig och, eh, bajsat utanför McDonalds vid deras uteservering. Han greps men nekar till anklagelserna trots att en polis stod som vittne tre meter ifrån honom. Hur kan man förneka en sådan händelse? Då måste man verkligen vara brain-dead in the head!

Ytterligare en sak retar mig (Yes! Nu har jag kommit upp i varv!) på ett väldigt gnagande sätt. Polismördarna! De har fått namn och nästan stjärnstatus med tillhörande såpaföljetång i dagspressen. Förtjänar de den personliga uppmärksamheten? "Heter si och så och är så ledsen och förtvivlad och är oskyldig men ack så rädd för polisen kanske skjuter nu och vill ha mamma hos sig." Är de vuxna och ansvariga för sina handlingar, eller? Något jag saknar är beloppet de kom över vid bankrånet. Jag vill veta till vilket pris de offrade två polisers liv. Oavsett summan så hade man då sett det hela i ett annat perspektiv. Deras ynkedom hade framstått med större klarhet. Om nu någon skulle tveka på den punkten...

Lugn, bara lugn. Jag ska ju ta det lugnt nu och vila mig. Inte sitta här och reta upp mig själv tills jag får en hjärnblödning. Sjukvården är överbelastad som den är ändå... 😊

"Saliga äro de kortfattade, ty de skola få låga telefonräkningar." Märkligt. Jag avskyr att tala i telefon och har ändå skyhöga telefonräkningar. Kan det vara Internetuppkopplingen?

Vi ses i morgon med en rapport om hur jag hade det på Tollarps marknad och om alla skandaler som där varit sedan jag lämnade byn. Har det inte funnits några skandaler så får jag väl ställa till med en. Allt för roa mina dagboksläsare...

Semester... mmmm...

 • [Ändra..](#)

1999-06-03

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Fysiska arbetsproblem

Jag får väl säga att det är tur att det bara är i morgon också jag ska jobba. Just nu är jag verkligen på gränsen

till, tja inte utbrändhet (får man inte lov att säga då det skulle tyda på att man aldrig återhämtar sig) men det är det ord jag bäst kan beskriva det som. Det ser för jäkligt ut på min arbetsplats eftersom jag inte kan sköta den p.g.a. ms-symtomen. Det ligger ungefär ett par hundra provsvar på patienter som ingen läkare har sett eller tagit del av. I går fick jag lära mig att inte bry mig om sådant. Ändå försökte jag leta upp sektionschefen för att visa hur det ser ut, men tyvärr fick jag inte tag i honom. Egentligen borde jag sjukskriva mig heltid så jag fick en ersättare. Men det är en lösning som inte finns. Frågan är hur jag ska göra efter min semester. Själv är jag nu helt inne på skola till hösten. Det verkar ju inte som om man vill behålla mig eller tar mina problem på allvar. Kanske jag ser för pigg ut när jag kommer nu utan kryckan. Det är inte klokt att det är jobbet och inte sjukdomen som bryter ner en så totalt. Jag har också fått lära mig att gå omvägar till personalchefen - för det är han som får se till att arbetsuppgifterna är lämpade till mig så länge jag har symtom. Men jag avvaktar... Dumt nog får jag väl tillägga. Men jag kan inte tro att någon bryr sig i semestertider. Jag vet heller inte hur mycket bättre jag blir, då restsymtom är vanliga vid ett skov. Just nu är det riktigt illa eftersom mina fingrar stretar åt alla håll och det är svårt att skriva. Texten jag skrivit hittills har tagit ungefär en halvtimme att skriva non-stop (i vanliga fall ett par minuter). Under press och stress så vägrar fingrarna lyda mig helt. På jobbet har jag helt slutat skriva, och det är min huvudarbetsuppgift. Frustrationen är jobbig. Har jag kvar symtomen som nu då jag återkommer efter min semester så sjukskriver jag mig helt. Men det får jag inte då det inte finns ersättare att få tag i. Ännu mera press...

Väldigt vad jag gnäller och beklagar mig. Men man ska väl skriva i en dagbok hur man uppfattat sin dag? Jag vet inte om jag precis blir gladare av att så många tycker synd om mig, för det löser ju inget konkret. Mitt enda mål just nu är att försöka bryta mig loss från mitt arbete - tyvärr. Men jag får skylla mig själv som valt yrket jag har...

Känner att jag borde skriva något upplyftande och kul i dag, men jag avstår. Känner också att jag håller på att sjunka in en djupare depression lagom till semestern... Inte kul det heller...

Jo, men åtminstone en kul sak ha hänt! Jag har fått ett litet pris från Bodil. Hennes sida går jag ofta till. Tycker så mycket om hennes bilder och layout. Gillar att läsa hennes sida. (Bild borttagen).

Fyra (us) arbetstimmar kvar innan semestern...

 • [Ändra..](#)

1999-06-02

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Raderad dagbok, press och stress

Jag har som rutin varje morgon att försöka läsa Annicas och EvaP:s dagböcker samtidigt som jag äter frukost. Så även i måndags morse. När jag läste Annicas dagbok såg jag att hon skrivit om mig den 31 maj. Glad i hågen gick jag till jobbet och tänkte att det måste jag visa kamraterna. Men vad?! Annica hade hunnit uppdatera till juni månads dagbok. Och när jag försökte plocka fram maj så fanns den inte. Jag väntade en halvtimme och då fanns maj där igen - men det såg lite annorlunda ut än från morgonen. Det stod "fuck" över hela skärmen och en förklaring om att Annica råkat radera hela maj månads dagbok. Hon undrade om någon kanske hade den i sin cache. Genast mejlade jag henne och meddelade att jag förmodligen hade det hemma i datorn, eftersom det varit sista sidan jag varit inne på och läst. Mycket nervös och orolig åkte jag sedan hem och startade datorn. Och jo då, den fanns. Så då var det bara för mig att mejla över maj månads dagbok. Jag tror Annica blev glad för detta. Det verkar tyda på det när man läser hennes dagbok (och de mejl jag fått från henne). 😊 Klart man hjälper till om man kan! Jag fasar själv för den dag man råkar radera något från sin hemsida. Jag har säkerhetskopierat allt, men eftersom jag uppdaterar och gör ändringar varje dag, så finns inte allt det som är aktuellt på diskett. För jag tror man förr eller senare gör någon fadäs. Om inte annat så kanske datorn pajar eller får något virus som raderar allt. Och då är det kört.

Bara två arbetsdagar kvar nu innan semestern! Och på lördag ska jag på Tollarps marknad. Det är inte mycket till marknad, men det är roligt att komma "hem" och träffa alla man känner från byn. Det är inte klokt vad alla har åldrats sedan jag flyttade hemifrån för drygt tio år sedan. Förmodligen har jag också gjort det... Så för min del så är det inte så mycket för att gå och handla *skit* på marknaden, som att få träffa lite känt folk och

istället snacka *skit*. 😊

I dag var jag hos kuratorn igen. Det hon kunde erbjuda mig i dag var lite broschyrer från Försäkringskassan och kommuninformation. Bliir jag sämre i benen igen så är jag tydligen berättigad till färdtjänst.

Jag får inte känna press eller stress på mitt arbete. Det är förödande för min sjukdom. Just nu arbetar jag som bekant halvtid. Fr.o.m. i dag får jag inte ersättare på den andra halvtiden. Egentligen är det en 150 procentig tjänst, men 50 % har vi dragit in sedan tidigare då det inte behövdes då jag var frisk. Men nu är jag sjuk och får stå mitt kast... Så på halvtid ska jag nu sköta ett jobb på 150 %. Kuratorn vill att jag blir omplacerad då jag faktiskt inte klarar av att jobba alls. Min finmotorik är väck! I dag kunde jag inte sätta gem på papper eller lägga in papper i ett kuvert. Okej, skriva kan jag. Men det tar ungefär fem gånger så lång tid jämfört med tidigare. 😞 Ingen stress alltså... Jo, hjälp får jag, men denna stackars människa har aldrig varit där jag jobbar och får ingen upplärning (Som vanligt. Vem har för övrigt fått det?). Jag tänker ju på mina stackars kollegor och på de stackars patienterna vars provsvar och behandlingar försenas p.g.a. mig. Men det ligger inte på mitt ansvar, men det är jag som får ovetet. Ingen press... 😞 Kuratorn tyckte också att jag var alldeles för noggrann och ambitiös och tänkte för lite på mig själv. Som sagt så ligger inte ansvaret på mig, så det är inte mitt bekymmer om vad som händer patienterna eller mina kollegor. Men det är så svårt att sluta bry sig... Det är ju ändå mitt jobb och lite yrkesstolthet vill jag ju ha i behåll. Fr.o.m. nu ska jag bli känslolös och kall. För då kanske jag får behålla den lilla hälsa som jag har kvar. Men trots allt; jag håller på att bli bättre. 😊 Kan det vara semestern som lockar?

Åtta arbetstimmar kvar... Semester... mmm...

 • [Ändra..](#)

1999-06-01

📅 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Bra citat

Jag har varit vänlige herrn nu i ett par dagar. *drar stolt i byxhängslen* Härom dagen var jag smakråd åt EvaP och hennes kärlekssida. Än är den inte officiell och jag fasar lite inför det *biter nervöst på naglarna* då jag är en utav de utfrågade personerna som ger sin syn på kärlek. Men jag lovar att lägga ut adressen till kärlekssidan så fort den är klar...

I dag hände något märkligt. Jag (yes - jag!) hjälpte Annica då hon fick ett litet bekymmer med sin dagbok. Mer säger jag inte i dag, utan läs våra dagböcker i morgon. I hennes dagbok i dag kan ni ana er till vad som hände... Citat: "Miljoner miljarder web-pussar till Jonas." Nu blev ni nyfikna, va? 😊 Först får jag en Tigerlänk av henne, och sedan kunde jag faktiskt göra något också konkret för att hjälpa henne. Enligt Jantelagen så får man inte vara så stolt som jag är just nu. Så då är jag väl en lagbrytare då... 😊

Just citat är något jag tycker mycket om. Här är två stycken att fundera över...

- I framgång känner våra vänner oss. I motgång känner vi våra vänner.
- Subtilitet: Att säga vad man tycker och sedan se till att komma utom räckhåll innan den andre förstår vad man menar.

 • [Ändra..](#)